

18 MART ÇANAKKALE KAHRAMANLARIMIZ

GİRİŞ

Merhaabalar;

Biz 5/A sınıfı olarak okulumuz adına küçük bir dergi hazırladık.Dergimizde 18 Mart kahramanlarımızın hayatını anlatan kısa bilgiler bulunmaktadır.Herkesin bu kaharamanlarımızı bilerek tanıyarak 18 Martı o ruhla kutlamalarını istedik.

Çanakkale, öyle bir mücadeledir ki, asırlardır yorgun düşmüş bir milletin, varlığını, bağımsızlığını devam ettirme savaşıdır... Çanakkale savaşına baktığımız da kadın, erkek, yaşlı, çocuk demeden tüm insanımız bu savaşta bir şekilde rol almış ve vatani canı pahasına savunmuştur. Çünkü; Vatan dediğimiz bu toprak, diyeti ağır ödenmiş bir topraktır. Bana deseler ki, Çanakkale'yi üç kelimeyle anlatın. **Derdim ki, geldiler, gördüler ve döndüler..**

Çanakkale müdafaası yapılmış ve kazanılmıştır. Bu zaferin Türk tarihi içinde ayrı bir yeri vardır. Atalarımız üzerlerine düşeni kat kat fazlası ile yerine getirmişlerdir. Lakin vazife onlar için bitmiş bizim için başlamıştır. Bizler Çanakkale de kanını seve seve akıtmış şanlı ecdadımızın ne için şehit olduğunu her zaman hatırlamalı ve gelecek nesillere bunu fırsat buldukça anlatmalıyız.

İyi okumalar ☺

HAZIRLAYANLAR:

- ASLAN KOÇ
- BERRA NUR TÜRKEL
- CEMRE ECRİN ASLAN
- DEFNE AKOĞLU
- ELİF TUANA LALE
- EMİR İPEK
- ESRA EL AHMED
- FATMA NUR ŞAHİNGÖZ
- FİLİZ BİÇER
- İBRAHİM ŞAHİN
- İHSAN KARADEMİR
- İKRA YILMAZ
- NAİLE BİÇER
- SİNEM SU YAZAN

İSTİKLÂL MARŞI

-Kahraman Ordumuza

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;

Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.

O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;

O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl!

Kahraman ırkıma bir gül... ne bu şiddet bu celâl?

Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl,

Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.

Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!

Kükremiş sel gibiyim; bendimi çiğner, aşarım;

Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garb'ın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar;

Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.

Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir îmânı boğar,

"Medeniyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın;

Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.

Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...

Kim bilir, belki yarın... belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri "toprak!" diyerek geçme, tanı!

Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.

Sen şehîd oğlusun, incitme, yazıktır atanı;

Verme, dünyâları alsan da, bu cennet vatanı.
Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?

Şühedâ fişkırarak, toprağı sıksan şühedâ!

Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,

Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.

Ruhumun senden, İlâhî, şudur ancak emeli:

Değmesin ma'bedimin göğsüne nâ-mahrem eli!

Bu ezanlar-ki şehâdetleri dînin temeliEbedî
yurdumun üstünde benim inlemeli

O zaman vecd ile bin secde eder –varsa- taşım;

Her cerîhamdan, İlâhî, boşanıp kanlı yaşım,

Fişkırır rûh-i mücerred gibi yerden na'sım;

O zaman yükselerek Arş'a değer, belki başım.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl;

Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.

Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl:

Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet;

Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl!

MEHMET AKİF ERSOY

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Muharabelerin ilk günü olan 25 Nisan 1915'te düşman Arıburnu kıyısına asker çıkarmıştır. Kıyıda çok zayıf kuvvetimiz vardır, bu sebeple düşman durdurulamadı. Anzaklar Conkbayırı'na doğru ilerlemeye başladı. Conkbayırı düşman eline geçtiği anda, Çanakkale'de savunma imkansız hale gelir ve buradaki kuvvetlerimiz imha olurdu. Sonucunda ise İstanbul'a hem deniz hem de karayolu açılır ve İstanbul düşmüş olurdu.

Mustafa Kemal, Arıburnu'na çıkan düşmana taarruz edilmesi gerektiğini düşündü ve Kolordu Komutanından izin istedi. Ancak Kolordu Komutanı bu durumda kendisi karar veremedi. Ordu Komutanından emir alınması gerekiyordu ama bunun için yeterli vakit yoktu. İşte bu durumda Yarbay Mustafa Kemal, Çanakkale Savaşı'nın kaderini değiştiren bir karar verdi. Durumun öneminden dolayı, ordudan gelecek emri beklemeden düşmana taarruza karar verdi ve taarruz etti. Mustafa Kemal tüm sorumluluğu üzerine alarak Çanakkale'nin kurtarılması için kendisini tehlikeye attı.

Mustafa Kemal, Conkbayır'ı düşmek üzereyken verdiği bu karar ile Conkbayır'ını ve dolayısıyla İstanbul'u kurtarır. Mustafa Kemal Atatürk, Çanakkale Savaşında Yarbay rütbesi ile 19. Tümen Komutanlığı yaparken 34 yaşındaydı. Mustafa Kemal Atatürk, Yarbay rütbesi ile yönettiği 19. Tümen'in içinde yer alan 57. Alay kahramanlık hikayeleri ile doludur.

“Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrettim.”

Alman komutanlarının Arıburnu ve Anafartalar’dan düşmanın gelmeyeceği düşüncesi ile 57. Alay cephede desteksiz kalmış ve Anzak askerlerinin karaya çıkartma yapmasını engelleyememişlerdir. Tamamına yakını şehit olan 57. Alay askerleri son mermisine kadar savaşmış, cepheleri bittiği için geri çekilmeye karar vermişlerdir. Alayın geri çekildiğini gören Anzak askerleri, karadan vatan topraklarına ilerlemeye başlamışlardır. Mustafa Kemal’in en çok güvendiği alaylardan biri olan 57. Alay’ın geri çekildiğini gören Mustafa Kemal, kendi insiyatifi ile aldığı kararlar tarihi değiştiren o emri vermiştir. “Cephaneniz yoksa, süngünüz var! Süngünüzü takın!” Türk askerlerinin süngü takıp yere yattığını gören Anzak askerleri, cepheye destek geldiğini düşünerek ilerlemeyi bırakıp, cephe savaşına geri dönmüşlerdir.

İşte Mustafa Kemal ve 57. Alayın bu hamlesi tarihi değiştirmiştir.

SEYİT ONBAŞI

Seyit Onbaşı'nın asıl adı Seyit Ali Çabuk'tur. 1912 yılında Balkan Savaşı başlamıştı. Seyit, o zaman üç yıllık askerdir. Balkan Savaşı'na katıldı. 1914'de Birinci Cihan Harbi patlayınca, Seyit, terhis edilmedi. Topçu eri olarak Çanakkale'ye gönderildi. İri yarı çok güçlü olan Koca Seyit, burada Rumeli yakasında ki Kilitbahir'in 28'lik Rumeli Bataryasında topçu eri olarak vazifeliydi. Koca Seyit mermiyi sırtına vurdu ve sendeleyerek topa doğru yürüdü merdiven basamaklarına ayağını attı, güç halle mermiyi namluya sürüp kamasına kapaladı. Namluyu geriye doğru çevirip mesafeyi bildiği gibi ayarlayan Seyit bir besmele çektikten sonra topu ateşledi. Koca Seyit'in tek başına sırtında taşıyıp topuna yerleştirdiği mermiyle vurduğu savaş gemisi Ocean'dı. Bu İngiliz gemisi Boğaz'ın sularına daha doğrusu tarihin derinliklerine gömüldü.

18 Mart 1915 tarihinde, İngilizler'in "Ocean" zırhlısı Çanakkale Boğazı'nı zorluyordu. Saat 5.30 sularında Müttefik filosundan bazı gemiler kendilerini son dakikalar zarfında fazlasıyla taciz eden Rumeli Mecidiyesi'ni susturabilmek için, çok şiddetli bir ateş altına almışlardı. Seyit, denize doğru baktı; düşman gemileri karaya iyice sokulmuş taretlerinden alev ve duman yükseltiyordu. Seyit önce gemilere, sonra topave nihayet yerde duran 215 okkalık (yaklaşık 275 kilo) mermiye baktı. Kendi deyimiyle mermi ona "Beni namluya sür" diyordu. Koca Seyit mermiyi sırtına vurdu vesendeleyerek topa doğru yürüdü merdiven basamaklarına ayağını attı, güç halle mermiyi namluya sürüp kamasına kapaladı. Namluyu geriye doğru çevirip mesafeyi bildiği gibi ayarlayan Seyit bir besmele çektikten sonra topu ateşledi.

İlk mermi uzun düştü. Bir tane daha getirip namluya sürdü. Bu defa ki de kısaydı. Fakat üçüncü mermi en öndeki geminin kış tarafında ve su kesiminde patladı. Ve düşman gemisinden yoğun, kara bir duman yükseldi. Koca Seyit'in tek başına sırtında taşıyıp topuna yerleştirdiği mermiyle vurduğu savaş gemisi Ocean'dı. Bu İngiliz gemisi Boğaz'ın sularına daha doğrusu tarihin derinliklerine gömüldü. Cevat Paşa, Koca Seyit'in 275 kiloluk top mermisini sırtında taşırken resminin çekilmesini istedi. Fotoğrafçı geldi, hazırlıklar yapıldı. Seyit'in mermiyi o günkü gibi sırtında taşıması gerekiyordu. Ama Seyit ne kadar zorlandıysa da boşuna, bir türlü mermiyi sırtlayamadı. Demek ki işin sırrı bambaşka bir şeydi. O durumda mermiyi sırtında alması gerektirecek şartlar yoktu ve bu gösteri olarak yapılabilecek bir şey değildi. Bunun arkasında yatan bambaşka bir güç vardı.

Seslendirin: GB

NUSRET MAYIN GEMİSİ ve TOPHANELİ HAKKI BEY

18 Mart Çanakkale Deniz Zaferi'nin bilinmeyen kahramanlarından Tophaneli Hakkı Bey. Nusret Mayın Gemisi'nin komutanı olarak, mayın grup komutanı yüzbaşı Nazmi Bey'le beraber, 18 mart'tan bir gün önce, elde kalan son mayınları boğaza döşemiş komutan. Kendisi bu göreve çıkmadan iki gün önce kalp krizi geçirmiş, Çanakkale müstahkem mevki komutanı Cevat Paşa'nın yerine başkasını gönderme teklifini reddetmiştir. Mayınları döşedikten sonra dönüş yolunda, karşılaştıkları düşman devriye gemisinin projektörüyle kıyıdaki fenerimiz arasındaki ışık savaşına hasta kalbi dayanamamış ve şehit olmuştur.

"Çanakkale geçilmez" sözüyle özdeşleşen ve akıllarda yer edinen Nusret Mayın Gemisi, uzun yıllar donanmaya hizmet ettikten sonra 1962 yılında "Kaptan Nusret" ismiyle kuru yük taşımaya başladı.

Daha sonra Akdeniz'in derin sularında kalan Nusret, 1999 yılında bir grup gönüllünün girişimiyle karaya çıkarıldı, Tarsus Belediyesince alınıp restore edildi.

Yaklaşık 4 yıl süren çalışmanın ardından aslına sadık kalınarak yenilenen Nusret, 2003 yılında Tarsus'taki Nusret Mayın Gemisi Müzesi ve Çanakkale Zaferi Kültür Parkı'na yerleştirilerek sergilenmeye başlandı.

Tarsus Belediye Başkanı Haluk Bozdoğan, AA muhabirine yaptığı açıklamada, Nusret Mayın Gemisi'ni "Çanakkale'nin geçilmez olduğunu gösteren tarihi bir gemi." olarak tanımladı.

Nusret'e ev sahipliği yapmanın gururunu yaşadıklarını dile getiren Bozdoğan, geminin Türk tarihinde önemli görevler üstlendiğini anlattı.

Bozdoğan, Nusret Mayın Gemisi'nin ilçe turizmine katkı sağladığını belirterek, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Tarsus tarihi bir yer. İnanılmaz derece tarihi eserleri barındırıyor. Turizm açısından en fazla insan çeken yerlerden biri Nusret Mayın Gemisi. Özellikle farklı illerden düzenlenen turlarla turistler ziyaret ediyor. Bahar aylarında öğrencilerimiz ziyaret ediyor. Buraya gelen insanların tüyleri diken diken oluyor. Gerçekten insan heyecanlanıyor. O dönemi hatırlamaları ve yaşamaları çok önemli. Nusret Mayın Gemisi sadece Türkiye'nin kaderini değil tüm dünyayı da etkiledi, o bakımdan önemli."

"Çanakkale Zaferi" denildiğinde akla Mustafa Kemal Atatürk, şehitler ve Nusret Mayın Gemisi'nin geldiğini anlatan Bozdoğan, Nusret'e Tarsus halkının sahip çıkmasının önemine değindi.

Bozdoğan, Nusret'in ziyaretçilerine tarihi bir yolculuk yaşattığını aktararak, "Nusret, Tarsus'ta ebedi istirahatinde. Jilet olmayı bekleyen bir gemi alınıyor ve müze haline getiriliyor. Gurur veren bir durum. Asırlarca da bu şekilde kalacak. Vatandaşlarımızın mutlaka görmelerini ve bu heyecanı duymalarını isterim." diye konuştu.

Nusret'in serüveni romanla anlatıldı

Yazdığı "Nusret" adlı romanda tarihi gemiyi anlatan yazar Hayati Tek de Çanakkale Savaşı'nın öneminden bahsetti.

Geminin, Türk tarihinde önemli "kahramanlar"dan olduğunu belirten Tek, şunları kaydetti:

"Çanakkale birçok kahraman çıkarmış bir savaş. Nusret de bunlardan biri. Bir kahramanın küllerinden doğduktan sonra bu millete nasıl hizmet edileceğinin gösterilmesi açısından önemli olduğunu düşünüyorum. Kitabımda milletimizin bu hatırasını daha çok içselleştirmesini istedim. Kahramanlarımızı hatırlamak, hatıralarını yaşatmak istedim. Kitabı okuyanlar sadece Nusret'in, Çanakkale'nin hikayesini okumuyorlar, Türkiye'nin geçirdiği değişimleri Nusret'in gözünden görüyorlar."

CEVAT ÇOBANLI

Unutulmaz bir destanın yazıldığı Çanakkale Harbi'nde devrin en gcl donanmalarıyla mücadele edilmişti. Boğaz'ı geçip rahatça İstanbul'a ulaşmayı hayaleden itilaf devletlerini harbin en büyük srprizlerinden biri bekliyordu.

18 Mart 1915 günü 1. Dünya Savaşı'nın gidişatını değiştirecek bu olayın, Çanakkale Zaferi'nin mimarı Cevad (Çobanlı) Paşa olacaktı. Evet, Cevad Paşa! anakkale deyince ismi hemen hiçbirimizin hafıza kıyılarına vurmayan bu Paşa, Çanakkale'nin unutturulan kahramanlarının başında yer alır.

Müstahkem Mevkii Kumandanı olarak göreve gelir gelmez, Çanakkale Boğazı'nın müdafa sistemini değiştirmiş, eldeki kısıtlı imknlar lsnde muazzam bir mücadele rneği sergilemişti. Vatanın son karakolunu üstün gayret ve azimle savunarak Düvel-i Muazzama'nın kuvvetlerini geri çekilmek mecburiyetinde bırakmıştı. Bu şanlı zaferin ardından 18 Mart kahramanı ve İstanbul'u kurtaran kişi unvanıyla yd edildi.

2 Ağustos 1914 günü seferberliğin ilnında 9. Tümen Komutanı olarak Gelibolu'da bulunan Cevad Paşa, 10 Ağustos 1914'te Müstahkem Mevkii Kumandanlığı'na tayin edildi. Göreve geldiğinde rütbesi Mirliva (Albay) idi. Bu vazifeye tayin edilmesinin ardından Boğaz'ın müdafaasını ele aldı. Zira Boğaz'ın müdafa planları yapılamadığından Müstahkem Mevkii Kumandanlığı stratejik açıdan perişan durumdaydı. İlk iř olarak planları oluşturdu. Ayrıca kadro dışına çıkarılan bataryalar yeniden tanzim edildi ve tabyalardaki toplar tekrar kuruluşa alındı. Bu bataryalara askerler ve subaylar yerleştirildi. Mevcut batarya ve tabya kadroları değiştirildi.

HALİDE ONBAŞI

Halide Edib, 1919 yılında İstanbul halkını ülkenin işgaline karşı harekete geçirmek için yaptığı konuşmaları ile zihinlerde yer etmiş usta bir hatiptir. Kurtuluş Savaşı'nda cephede Mustafa Kemal'in yanında görev yapmış bir sivil olmasına rağmen rütbe alarak savaş kahramanı sayılmıştır. Savaş yıllarında Anadolu Ajansı'nın kurulmasında rol alarak gazetecilik de yapmıştır.

II. Meşrutiyet'in ilanı ile birlikte yazarlığa başlayan Halide Edib; yazdığı yirmi bir roman, dört hikâye kitabı, iki tiyatro eseri ve çeşitli incelemeleriyle Meşrutiyet ve Cumhuriyet dönemleri Türk edebiyatının en çok eser veren yazarlarından. *Sinekli Bakkal* adlı romanı, en bilinen eseridir. Eserlerinde kadının eğitilmesine ve toplum içindeki konumuna özellikle yer vermiş, yazıları ile kadın hakları savunuculuğu yapmıştır. Birçok kitabı sinemaya ve televizyon dizilerine uyarlanmıştır.

1926 yılından itibaren yurt dışında yaşadığı 14 sene boyunca verdiği konferanslar ve İngilizce olarak kaleme aldığı eserler sayesinde zamanının dış ülkelerde en çok tanınan Türk yazarı olmuştur.

Halide Edib, İstanbul'a döndükten sonra Darülfünun'da Batı edebiyatı okutmaya başladı. Türk Ocakları'nda çalıştı. Rusya'daki Narodnikler (Halka Doğru) hareketinden esinlendi^[10] ve Türk Ocakları içindeki küçük bir grubun *Anadolu'ya uygarlık götürmek* amacıyla kurduğu Köycüler Cemiyeti'nin reisi oldu. İzmir'in işgalinden sonra "millî mücadele" en önemli işi hâline geldi. Karakol adlı gizli örgüte girerek Anadolu'ya silah kaçırma işinde rol aldı. Vakit Gazetesi'nin sürekli yazarı, M. Zekeriya ve eşi Sabiha Hanım'ın çıkarttıkları Büyük Mecmua'nın başyazarı oldu.

Öğretmenlikten istifa eden Halide Edib, Kız Mektepleri Umumi Müfettişliği görevine getirildi. I. Dünya Savaşı başladığında bu görevdeydi. 1916'da Cemal Paşa'nın daveti üzerine okul açmak üzere Lübnan ve Suriye'ye gitti. Arap eyaletlerinde iki kız okulu ve bir yetimhane açtı. Orada bulunduğu sırada babasına verdiği vekâlet ile Bursa'da, aile doktorları Adnan Adivar ile nikâhları kıyıldı. Lübnan'da iken *Kenan Çobanları* adlı 3 perdelik operanın librettosunu yayımladı, eseri Vedit Sebra besteledi.^[8] Yusuf Peygamber ve kardeşlerini konu alan bu eser, o yıllarda savaş koşullarına rağmen yetimhane öğrencileri tarafından 13 defa sahneye kondu.^[9] Türk ordularının Lübnan ve Suriye'yi boşaltması üzerine 4 Mart 1918'de İstanbul'a döndü. Yazar, hayatının buraya kadar olan bölümünü Mor Salkımlı Ev adlı kitabında anlatmıştır.

Millî Mücadele taraftarı aydınların bir kısmı işgalcilere karşı ABD ile işbirliği yapma düşüncesindeydi. Halide Edib bu düşüncedeki Refik Halit, Ahmet Emin, Yunus Nadi, Ali Kemal, Celal Nuri gibi aydınlarla 14 Ocak 1919'da Wilson Prensipleri Cemiyeti'nin kurucuları arasında yer aldı.^[11] Cemiyet, iki ay sonra kapandı. Halide Hanım, Amerikan mandası tezini Sivas Kongresi hazırlıklarını sürdürmekte olan Millî Mücadele'nin önderi Mustafa Kemal'e yazdığı 10 Ağustos 1919 tarihli bir mektupla açıkladı.^[12] Ancak bu tez kongrede uzun uzun tartışılacak ve reddedilecekti. Yıllar sonra Mustafa Kemal Nutuk adlı eserinde "Amerikan Mandası için Propogandalar" başlığı altında Arif Bey, Selahattin Bey, Ali Fuat Paşa ile telgraf görüşmeleri yanında Halide Edib'in mektubuna da^[13] yer vermiş ve mandaterliği eleştirmiştir.

Yıllar sonra Halide Edib Türkiye'ye geri döndüğünde verdiği bir röportajında Millî Mücadele için "*Mustafa Kemal Paşa haklıymış!*" demiştir.

Öğretmenlikten istifa eden Halide Edib, Kız Mektepleri Umumi Müfettişliği görevine getirildi. I. Dünya Savaşı başladığında bu görevdeydi. 1916'da Cemal Paşa'nın daveti üzerine okul açmak üzere Lübnan ve Suriye'ye gitti. Arap eyaletlerinde iki kız okulu ve bir yetimhane açtı. Orada bulunduğu sırada babasına verdiği vekâlet ile Bursa'da, aile doktorları Adnan Adivar ile nikâhları kıyıldı. Lübnan'da iken Kenan Çobanları adlı 3 perdelik operanın librettosunu yayımladı, eseri Vedit Sebra besteledi.^[8] Yusuf Peygamber ve kardeşlerini konu alan bu eser, o yıllarda savaş koşullarına rağmen yetimhane öğrencileri tarafından 13 defa sahneye kondu.^[9] Türk ordularının Lübnan ve Suriye'yi boşaltması üzerine 4 Mart 1918'de İstanbul'a döndü. Yazar, hayatının buraya kadar olan bölümünü Mor Salkımlı Ev adlı kitabında anlatmıştır.

MÜCAHİDE HATİCE HANIM

Bir metrekairelik alana bir gecede 6 bin merminin düştüğü yerdir Çanakkale ...

Vatanı korumak için tüm Türk yurtlarından vatanseverler akın akın Çanakkale'ye yürüyordu. Zeynep Mido Çavuş Kosova'dan yola çıkan kafilenin içindeydi. Sekiz tabur asker yalnızca erkek değil kadın gönüllüleri de barındırıyordu. Dragaşlı'lar diyorlardı onlara 'Keskin Nişancılar'... Gelinlik çağında vatan için canını gönüllü verdi Zeynep Mido Çavuş...

Cepheye katılabilmek için erkek kılığına bürünen Mücahide Hatice Hanım o günleri anlatırken: ' Anafartalarda savaşa katılırken kendi canımızı düşünecek durumda değildik. Ülkenin dört bir yanı işgale uğradığında İzmir Ahmetli Köyü'nde yaşıyordum. Kadın olduğumu kimse bilmaesin diye er kıyafeti giyip cepheye yol alan kafiyleye katıldım. Cephede savaşırken dokuz yerimden yaralandım ama çok şükür vatanımızı teslim etmedik'

Avusturyalı Er J. C. Davies annesine yazdığı mektupta:' Keskin nişancı bir askeri yakalayabilmek için bugün çok uğraştık anne. Çok can kaybı verdik. Adeta cehennemde ilerlemek gibi bir şeydi. Buradaki keskin nişancıların çoğu kendilerini yeşile boyayıp ağaçların arasında saklanan kadınlar.Onu bulduğumuzda vücudunda 52 mermi vardı. Kadın çok gençti, onun için yine de üzüldüm'

'Çanakkale Savaşı başladığında kendimi hastabakıcı olarak kayıt ettirdim. Çanakkale'ye geldiğimiz vakit hiç vakit kaybetmeden yaralıları toplamaya başladık. Kaç delikanlının gözlerini bir daha açılmamak üzere kapattım ben bile tahmin edemem ' der Safiye Hüseyin...

Çanakkale'de dağlar sanki gebe ve her doğum yaptığında binlerce Türk doğuruyor' der General Hamilton...

Türk Kadın'ının Çanakkale'de başlayan mücadelesi Kurtuluş Savaşı boyunca vatanın her karış toprağında devam etmiştir. Tam bağımsız Türkiye için canını feda eden tüm şehitlerimizin anısına SAYGILARIMIZLA...

ve ŞEHİTLERİMİZ...

Çanakkale Şehitlerine

Şu Boğaz harbi nedir? Var mı ki dünyâda eşi?

En kesif orduların yükleniyor dördü beşi.

-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-

Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.

Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!

.....

Mermisi bitince süngü takıp, yerine yeni kuvvetler gelene kadar göğüs göğüse çarpışan, gecenin kör karanlığında ölüme gider gibi mayın döşemeye giden, 275 kiloluk mermileri sırtında taşıyan, Kütahyalı, Erzurumlu, Giresunlu, Yozgatlı, Mardinli, Diyarbakırlı, Ankaralı, Uşaklı, Antalyalı, Antakyalı, İstanbullu, Samsunlu, Sinoplu, Hakkari, Maraşlı şehitlerimiz... Hepsini sevgi, saygı ve rahmetle anıyoruz.

Çanakkale

Övün, ey Çanakkale, cihan durdukça övün!
Ömründe göstermedin bin düşmana bir düğün.
Sen bir büyük milletin savaşa girdiği gün,
Başına yüz milletin üşüştüğü yersin!

Sen savaşa girince mızrakla, okla, yayla,
Karşına çıktı düşman çelikten bir alayla.
Sen topun donanmayla, tüfegin bataryayla,
Neferin ordularla boy ölçüştüğü yersin!

Nice tüysüz yiğitler yılmadı cenk devinden,
Koştu senin koynuna çıkar çıkmaz evinden,
Sen onların açtığı bayrağın alevinden,
Kaç bayrağın tutuşup yere düştüğü yersin!

Bir destana benziyor senin bugünkü halin,
Okurken duyuyorum sesini ihtilalin.
Övün, ey Çanakkale ki, Sen Mustafa Kemal'in
Yüz milletle yüz yüze ilk görüştüğü yersin!

Faruk Nafiz Çamlıbel